

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1672,**annettu 23 päivänä lokakuuta 2018,****unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yksi unionin ensisijaisista tavoitteista on edistää sisämarkkinoiden harmonista, kestävä ja osallistavaa kehittämistä alueeksi, jolla tavarat, henkilöt, palvelut ja pääoma voivat liikkua vapaasti ja turvallisesti.
- (2) Laittomasti saatujen tuottojen palautuminen takaisin kansantalouteen ja laittoman toiminnan rahoittamiseksi tapahtuva varojen kierrättäminen aiheuttavat vääristymiä ja epäoikeudenmukaisia kilpailuhaittoja lakia noudattaville kansalaisille ja yrityksille, minkä vuoksi ne uhkaavat sisämarkkinoiden toimintaa. Lisäksi kyseiset käytännöt edistävät rikollista toimintaa ja terrorismia, mikä vaarantaa unionin kansalaisten turvallisuuden. Sen vuoksi unioni on toteuttanut toimia suojautuakseen näiltä vaaroilta.
- (3) Yksi unionin toteuttaman toiminnan peruspilareista oli neuvoston direktiivi 91/308/ETY ⁽³⁾, jossa säädettiin rahoituslaitoksia, oikeushenkilöitä ja tiettyjä ammatteja koskevista useista toimenpiteistä ja velvoitteista, kuten avoimuutta ja kirjanpitoa sekä selonottovelvollisuutta koskevista säännöksistä, sekä säädettiin velvoitteesta raportoida epäilyttäviä liiketoiminta-asiakansalaisille kansallisille rahanpesun selvittelykeskuksille. Rahanpesun selvittelykeskukset perustettiin arvioimaan tällaisia liiketoiminta-asiakansalaisia käymään vuoropuhelua muissa maissa olevien vastapuolensa kanssa ja ottamaan tarvittaessa yhteyttä oikeusviranomaisiin. Direktiivi 91/308/ETY on sittemmin peräkkäisillä toimenpiteillä muutettu ja kumottu. Rahanpesun estämistä koskevat säännökset ovat nykyisin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾.
- (4) Koska vaarana oli, että direktiivin 91/308/ETY soveltaminen johtaisi laittomia tarkoituksia varten tapahtuvien käteisvarojen siirtojen lisääntymiseen, mikä voisi uhata rahoitusjärjestelmää ja sisämarkkinoita, mainittua direktiiviä täydennettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1889/2005 ⁽⁵⁾. Mainitun asetuksen tarkoituksena on rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estäminen ja havaitseminen säätämällä sellaisiin unioniin saapuviin tai sieltä poistuviin luonnollisiin henkilöihin sovellettavasta valvontajärjestelmästä, jotka kuljettavat mukanaan käteisvaroja tai siirtokeelpoisia haltijamaksuvälineitä vähintään 10 000 euron verran tai vastaavan määrän muuna valuuttana. Käsite "unioniin saapuvat tai sieltä poistuvat" olisi määriteltävä viittaamalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 355 artiklassa määriteltyyn unionin alueeseen sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen soveltamisala on mahdollisimman laaja ja että mitään alueita ei vapauteta sen soveltamisesta, jolloin avautuisi mahdollisuus kiertää sovellettavaa valvontaa.
- (5) Asetuksella (EY) N:o 1889/2005 pantiin yhteisössä täytäntöön rahanpesun vastaisen toimintaryhmän (FATF) kehittämät kansainväliset standardit rahanpesun sekä terrorismin rahoituksen torjumisesta.

⁽¹⁾ EUVL C 246, 28.7.2017, s. 22.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. lokakuuta 2018.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 91/308/ETY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991, rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä (EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2005, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9).

- (6) Pariisissa vuonna 1989 pidetyssä G7-huippukokouksessa perustettu FATF on hallitusten välinen elin, joka antaa standardeja ja edistää oikeudellisten ja operatiivisten toimenpiteiden sekä sääntelytoimenpiteiden tehokasta toteutusta rahanpesun, terrorismin rahoituksen ja muiden kansainvälisen rahoitusjärjestelmän eheyteen kohdistuvien uhkien estämiseksi. Useat jäsenvaltiot ovat FATF:n jäseniä tai ne ovat edustettuina FATF:ssä alueellisten elinten kautta. Unionia edustaa FATF:ssä komissio, ja se on sitoutunut panemaan FATF:n suositukset tosiasiallisesti täytäntöön. Rahakuriireja koskevassa FATF:n suosituksessa 32 täsmennetään, että olisi toteutettava toimenpiteitä rajat ylittävien käteisvarojen siirtojen riittävää valvontaa varten.
- (7) Direktiivissä (EU) 2015/849 yksilöidään ja kuvataan erinäisiä rikollisen toiminnan lajeja, joista saatavia tuottoja saatetaan käyttää rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen. Usein tällaisen rikollisen toiminnan tuotto kuljetetaan unionin ulkorajojen yli rahan pesemiseksi tai terrorismin rahoittamiseksi. Tässä asetuksessa olisi otettava tämä huomioon ja vahvistettava säännöstö, joka rahanpesun ja erityisesti sen kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen esirikosten, kuten veririkosten, ja terrorismin rahoituksen estämisen lisäksi helpottaa direktiivissä (EU) 2015/849 määritellyn rikollisen toiminnan estämistä, paljastamista ja tutkimista.
- (8) Laittomasti hankitun arvon siirroissa rajojen yli käytettävistä mekanismeista saatujen perusteellisempien tietojen osalta on tapahtunut edistystä. Tämän johdosta FATF:n suositukset on saatettu ajan tasalle, direktiivillä (EU) 2015/849 on tehty muutoksia unionin lainsäädäntökehykseen ja on kehitetty uusia parhaita käytänteitä. Tällaisen kehityksen ja voimassa olevan unionin lainsäädännön arvioinnin perusteella asetusta (EY) N:o 1889/2005 on tarpeen muuttaa. Tarvittavien muutosten laajuus huomioon ottaen asetus (EY) N:o 1889/2005 olisi kuitenkin kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (9) Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen säätää kansallisessa lainsäädännössään unionin sisäisiä käteisvarojen siirtoja koskevista kansallisista lisätarkastuksista, edellyttäen että tällaiset tarkastukset ovat unionin perusvapauksien ja erityisesti SEUT 63 ja 65 artiklan mukaisia.
- (10) Unionin tason säännöt, joissa sallittaisiin käteisvarojen vertailtavissa olevat valvontatoimet unionissa, helpottaisivat huomattavasti toimia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi.
- (11) Tämä asetus ei koske unionin tai jäsenvaltioiden SEUT 66 artiklan nojalla pääomanliikkeiden rajoittamiseksi toteuttamia toimenpiteitä, jotka aiheuttavat tai uhkaavat aiheuttaa vakavia vaikeuksia talous- ja rahaliiton toiminnalle, tai niiden SEUT 143 ja 144 artiklan nojalla toteuttamia toimenpiteitä maksutasetta koskevan äkillisen kriisin seurauksena.
- (12) Kun otetaan huomioon tulliviranomaisten toiminta unionin ulkorajoilla, niiden asiantuntemus ulkorajat ylittävälle matkustajille ja rahdille tehtävissä tarkastuksissa ja niiden asetuksen (EY) N:o 1889/2005 soveltamisesta saama kokemus, tulliviranomaisten olisi edelleen toimittava tämän asetuksen mukaisina toimivaltaisina viranomaisina. Samanaikaisesti jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava nimetä myös muita ulkorajoilla toimivia kansallisia viranomaisia toimivaltaisiksi viranomaisiksi. Jäsenvaltioiden olisi edelleen tarjottava asianmukaista koulutusta tulliviranomaisten ja muiden kansallisten viranomaisten henkilöstölle tarkastusten suorittamiseksi, myös käteisvaroihin liittyvän rahanpesun osalta.
- (13) Yksi tämän asetuksen peruskäsitteistä on ilmaisu ”käteisvarat”, jonka määritelmän olisi sisällettävä seuraavat neljä luokkaa: valuutta, siirtokelpoiset haltijamaksuvälineet, erittäin likvidit arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet ja tietyn tyyppiset ennalta maksetut kortit. Kun otetaan huomioon tiettyjen siirtokelpoisten haltijamaksuvälineiden, erittäin likvidien arvon säilyttäjinä käytettävien hyödykkeiden ja sellaisten ennalta maksettujen korttien, jotka ovat erillään pankkitilistä ja joilla voidaan tallentaa vaikeasti havaittava rahamäärä, ominaisuudet, on todennäköistä, että niitä käytetään valuutan asemesta ulkorajat ylittävissä anonyymeissa arvon siirroissa tavalla, jota ei voida jäljittää perinteisellä viranomaisvalvonnan järjestelmällä. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi säädettävä ”käteisvarojen” määritelmään kuuluvista olennaisista osista ja samalla mahdollistettava se, että komissio muuttaa tämän asetuksen ei-olennaisia osia vastatakseen rikollisten ja näiden kumppanien pyrkimykseen kiertää vain yhtä erittäin likvidien arvon säilyttäjän tyyppiä valvovaa toimenpidettä tuomalla muun tyyppisiä arvon säilyttäjiä ulkorajojen yli. Jos havaitaan todisteita tällaisesta laajamittaisesta toiminnasta, on aiheellista toteuttaa toimenpiteitä nopeasti tilanteen korjaamiseksi. Huolimatta virtuaalivaluuttojen aiheuttamasta suuresta riskistä, joka on osoitettu sisämarkkinoihin vaikuttavien ja rajat ylittäviin toimiin liittyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä koskevasta arvioinnista 26 päivänä kesäkuuta 2017 annetussa komission kertomuksessa, tulliviranomaisilla ei ole valtuuksia niiden seuraamiseen.

- (14) Siirtokelpoisilla haltijamaksuvälineillä niiden fyysinen haltija voi vaatia rahamäärän maksamista ilman rekisteröitymistä tai nimen ilmoittamista. Niitä voidaan helposti käyttää huomattavien arvomäärien siirtoon, ja ne ovat olennaisesti samanlaiset kuin valuutta likviditeetin, anonymitietin ja väärinkäytöksen riskin kannalta.
- (15) Erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettävien hyödykkeiden arvon ja määrän välinen suhde on korkea ja niillä on helppopääsyiset kansainväliset kaupankäyntimarkkinat, minkä vuoksi ne voidaan muuntaa valuutaksi vähäisin transaktiokustannuksin. Tällaiset hyödykkeet esitetään yleensä vakioidulla tavalla, minkä vuoksi niiden arvo voidaan varmentaa nopeasti.
- (16) Ennalta maksetut kortit ovat tallennettua rahallista arvoa tai varallisuutta sisältäviä tai sen käytön mahdollistavia nimeämättömiä kortteja, joita voidaan käyttää maksujen suorittamiseksi, tavaroiden tai palvelujen hankkimiseksi tai valuutan lunastamiseksi. Ne ovat erillään pankkitilistä. Ennalta maksettuihin kortteihin sisältyvät direktiivissä (EU) 2015/849 tarkoitetut anonyymit ennalta maksetut kortit. Niitä käytetään laajalti erilaisiin laillisiin tarkoituksiin, ja jotkin kyseisistä välineistä ovat myös selkeästi yhteiskunnallisesti hyödyllisiä. Tällaiset ennalta maksetut kortit voidaan siirtää helposti ja niitä voidaan käyttää huomattavien arvojen siirtämiseen ulkorajojen yli. Sen vuoksi ennalta maksetut kortit on tarpeen lisätä käteisvarojen määritelmään, etenkin jos niitä voidaan hankkia ilman asiakkaan tuntemismenettelyjä. Tämän ansiosta valvonta voidaan saatavilla oleva tekniikka huomion ottaen laajentaa koskemaan tiettytyypisiä ennalta maksettuja kortteja, jos se on näytön perusteella aiheellista ja jos tällaista valvontaa laajennetaan kiinnittäen asianmukaisesti huomiota oikeasuhteisuuteen ja käytännön toteuttamiseen.
- (17) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi unioniin saapuville ja sieltä poistuville luonnollisille henkilöille olisi asetettava käteisvaroja koskeva ilmoitusvelvollisuus. Jotta vapaata liikkuvuutta ei rajoitettaisi aiheettomasti tai kansalaisia ja viranomaisia ylikuormitettaisi hallinnollisilla muodollisuuksilla, kyseisessä velvollisuudessa olisi sovellettava raja-arvoa, jonka suuruus on 10 000 euroa. Sitä olisi sovellettava käteisvarojen kuljettajiin, jotka kuljettavat tällaisia määriä mukanaan, matkatavaroissaan tai ulkorajojen ylittämässä käyttämässään liikennevälineessä. Heitä olisi vaadittava antamaan käteisvarat toimivaltaisten viranomaisten saataville tarkastettaviksi ja esittämään ne tarvittaessa kyseisille viranomaisille. "Käteisvarojen kuljettajan" määritelmä olisi ymmärrettävä niin, että sillä suljetaan pois käteisvarojen kuljettajat, jotka harjoittavat tavaroiden tai henkilöiden kuljettamista ammattinaan.
- (18) Kun kyse on erillään kulkevien käteisvarojen siirroista, esimerkiksi postipaketeissa, kuriirilähetyksissä, erillään kulkevista matkatavaroista tai konttirahdissa unioniin saapuvat tai sieltä poistuvat käteisvarat, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet vaatia lähettäjää tai vastaanottajaa tai niiden edustajaa antamaan tiedonantotoimittuksen järjestelmällisesti tai tapauskohtaisesti kansallisten menettelyjen mukaisesti. Tällaisessa tiedonannossa olisi oltava erinäisiä tietoja, joita ei ilmoiteta tullille tavanomaisesti toimitettavissa asiakirjoissa, kuten kuljetusasiakirjoissa ja tulli-ilmoituksissa. Tällaisia tietoja ovat käteisvarojen alkuperä, määränpää, taloudellinen alkuperä ja aiottu käyttötarkoitus. Erillään kulkevia käteisvaroja koskevassa tiedonantovelvollisuudessa olisi sovellettava samaa raja-arvoa kuin käteisvarojen kuljettajien kuljettamiin käteisvaroihin.
- (19) Eräät käteisvarojen liikkeitä koskevat standardoidut tietoelementit, kuten käteisvarojen ilmoittajan, omistajan tai vastaanottajan henkilötiedot sekä käteisvarojen taloudellista alkuperää ja käyttötarkoitusta koskevat tiedot, olisi tallennettava tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Ilmoittajan, omistajan tai vastaanottajan on erityisesti tarpeen antaa henkilöasiakirjassaan olevat henkilötietonsa, jotta vähennetään mahdollisimman paljon heidän henkilöllisyyttään koskevien virheiden riskiä ja viivästyksiä, jotka johtuvat mahdollisesta myöhemmästä varmennus-tarpeesta.
- (20) Mukana kulkevia käteisvaroja koskevan ilmoitusvelvollisuuden ja erillään kulkevia käteisvaroja koskevan tiedonantovelvollisuuden osalta toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet tehdä kaikki tarvittavat tarkastukset henkilöille, heidän matkatavaroilleen ja heidän ulkorajojen ylittämässä käyttämälleen liikennevälineelle sekä kaikille asianomaisen rajan ylittävälle erillään kulkeville lähetyksille tai säiliöille, jotka voivat sisältää käteisvaroja, tai niiden kuljetusvälineelle. Jos kyseisiä velvollisuuksia ei täytetä, toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava viran puolesta ilmoitus asiaankuuluvien tietojen toimittamiseksi myöhemmin muille viranomaisille.
- (21) Jotta varmistettaisiin, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat tarkastuksia yhdenmukaisesti, niitä olisi tehtävä pääasiassa riskianalyysin pohjalta riskien yksilöimiseksi ja arvioimiseksi sekä tarvittavien vastatoimenpiteiden kehittämiseksi.

- (22) Yhteisen riskinhallintajärjestelmän laatiminen ei saisi estää toimivaltaisia viranomaisia suorittamasta satunnaisia tai oma-aloitteisia tarkastuksia aina kun ne pitävät niitä tarpeellisina.
- (23) Jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat raja-arvoa alhaisemman käteisvarojen määrän, mutta on viitteitä käteisvarojen mahdollisesta yhteydestä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan rikolliseen toimintaan, niiden olisi voitava tallentaa mukana kulkevien käteisvarojen tapauksessa tiedot käteisvarojen kuljettajasta, omistajasta, ja jos mahdollista, aiotusta vastaanottajasta, mukaan lukien täydellinen nimi, yhteystiedot, sekä tiedot käteisvarojen lajista ja määrästä tai arvosta, niiden taloudellisesta alkuperästä ja käyttötarkoituksesta.
- (24) Jos kyse on erillään kulkevista käteisvaroista, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tallentaa tiedot niiden ilmoittajasta, omistajasta, lähettäjistä, vastaanottajasta tai aiotusta vastaanottajasta, mukaan lukien täydellinen nimi, yhteystiedot, sekä tiedot käteisvarojen lajista ja määrästä tai arvosta, niiden taloudellisesta alkuperästä ja käyttötarkoituksesta.
- (25) Nämä tiedot olisi annettava kyseisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle; kyseisen jäsenvaltion olisi varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskus toimittaa omasta aloitteestaan tai pyynnöstä asiaankuuluvat tiedot muiden jäsenvaltioiden selvittelykeskuksille. Selvittelykeskukset on nimetty tahoiksi, jotka estävät rahanpesua ja terrorismin rahoitusta ja jotka vastaanottavat ja käsittelevät eri lähteistä, kuten rahoituslaitoksilta, saatavia tietoja ja analysoivat kyseisiä tietoja määrittääkseen, onko syytä tehdä sellaisia lisätutkimuksia, jotka eivät välttämättä ole ilmeisiä ilmoituksia kerääville ja tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia tekeville toimivaltaisille viranomaisille. Tehokkaan tiedonkulun varmistamiseksi kaikki rahanpesun selvittelykeskukset olisi liitettävä neuvoston asetuksella (EY) N:o 515/97⁽¹⁾ perustettuun tullitietojärjestelmään ja toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten tuottamien tai vaihtamien tietojen olisi oltava yhteensopivia ja vertailukelpoisia.
- (26) Kun otetaan huomioon, että tämän asetuksen jatkotoimien onnistumiseksi on tärkeää, että tietojenvaihto asiaankuuluvien viranomaisten ja myös rahanpesun selvittelykeskusten välillä – kyseiset elimet kattavan lainsäädäntökehityksen puitteissa – on tehokasta ja että on tarpeen lujittaa unionin rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä, komission olisi arvioitava viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2019 mahdollisuutta ottaa käyttöön yhteinen mekanismi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.
- (27) Raja-arvoa alhaisempien käteisvarojen määrien havaitseminen tilanteissa, joissa rikollisesta toiminnasta on viitteitä, on erittäin tärkeää tässä yhteydessä. Näin ollen olisi myös oltava mahdollista jakaa raja-arvoa alhaisempia määriä koskevat tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jos rikollisesta toiminnasta on viitteitä.
- (28) Koska käteisvarojen siirrot, joille on tehtävä tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia, ylittävät ulkorajat ja toimien toteuttaminen on vaikeaa sen jälkeen, kun käteisvarat on viety saapumis- tai poistumispaikalta, ja koska jopa pieniin laittomasti käytettyihin määriin liittyy riskejä, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava ottaa käteisvarat väliaikaisesti haltuun tietyissä tilanteissa keskinäistä valvontajärjestelmää käyttäen. Näitä ovat ensiksi tilanteet, joissa käteisvaroja koskevaa ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuutta ei ole täytetty, ja toiseksi tilanteet, joissa on viitteitä rikollisesta toiminnasta, riippumatta käteisvarojen määrästä tai siitä, kulkevatko käteisvarat mukana vai erillään. Tällaisen väliaikaisen haltuunoton luonteen sekä liikkumisvapautteen ja omistusoikeuteen mahdollisesti kohdistuvien vaikutusten vuoksi haltuunoton kesto olisi rajoitettava siihen ehdottomaan vähimmäisaikaan, jonka muut toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat määrittääkseen, onko syytä suorittaa lisätoimia, kuten tutkimuksia tai muiden oikeudellisten välineiden perusteella tapahtuva käteisvarojen takavarikointi. Tämän asetuksen mukaista käteisvarojen väliaikaista haltuunottoa koskevan päätöksen mukana olisi oltava perustelut ja siinä olisi kuvattava riittävällä tavalla toimen toteuttamisen perusteena olleet erityiset tekijät. Käteisvarojen väliaikaisen haltuunoton määräaika olisi oltava mahdollista jatkaa erityisissä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi jos toimivaltaisten viranomaisten on vaikea saada tietoja mahdollisesta rikollisesta toiminnasta, muun muassa silloin kun yhteydenpito kolmannen maan kanssa on tarpeen, kun asiakirjoja on käännettävä tai kun on vaikea tunnistaa erillään kulkevien käteisvarojen lähettäjä tai vastaanottaja ja ottaa yhteyttä niihin. Jos haltuunottoajan päättyessä päätöstä lisätoimien toteuttamisesta ei ole tehty tai jos toimivaltainen viranomainen päättää, ettei käteisvarojen haltuunoton jatkamiselle ole perusteita, käteisvarat olisi viipymättä vapautettava sille henkilölle, jolta käteisvarat otettiin väliaikaisesti haltuun, eli tilanteesta riippuen joko käteisvarojen kuljettajalle tai omistajalle.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (29) Jotta voidaan lisätä tietoisuutta tästä asetuksesta, jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä komission kanssa laadittava asianmukaiset tiedotusmateriaalit käteisvarojen ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuudesta.
- (30) Tämän asetuksen nojalla tietoja keräävien toimivaltaisten viranomaisten on välttämätöntä toimittaa tiedot hyvissä ajoin kansalliselle rahanpesun selvittelykeskukselle, jotta se voi analysoida tiedot tarkemmin ja verrata niitä direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyihin muihin tietoihin.
- (31) Jos toimivaltaiset viranomaiset tätä asetusta sovellettaessa havaitsevat käteisvaroja koskevan ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin tai jos on viitteitä rikollisesta toiminnasta, niiden olisi pikaisesti jaettava tiedot asianmukaisia kanavia käyttäen muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällainen tietojenvaihto olisi oikeasuhteista, koska yhdessä jäsenvaltiossa kiinni jääneet käteisvaroja koskevan ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuuden laiminlyöneet henkilöt valitsisivat todennäköisesti toisen saapumis- tai poistumisjäsenvaltion, jossa toimivaltaisilla viranomaisilla ei olisi tietoja niiden aiemmasta rikkomisesta. Tällaisen tietojenvaihdon olisi oltava pakollista, jotta tämän asetuksen johdonmukainen soveltaminen varmistetaan kaikissa jäsenvaltioissa. Kun on saatu viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, joka voisi vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin, kyseiset tiedot olisi annettava myös komissiolle ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾ perustetulle Euroopan syyttäjänvirastolle niiden jäsenvaltioiden toimesta, jotka osallistuvat tiiviimpään yhteistyöhön kyseisen asetuksen nojalla, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/794 ⁽²⁾ perustetulle Europolille. Jotta voidaan saavuttaa käteisvaroja koskevan ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuuden kiertämisen ehkäisemistä ja estämistä koskevat tämän asetuksen tavoitteet, myös anonymisoidut riskitiedot ja riskianalyysin tulokset olisi pakollisesti vaihdettava jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavien standardien mukaisesti.
- (32) Tietoja olisi voitava vaihtaa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai komission sekä kolmannen maan viranomaisten välillä sillä edellytyksellä, että on olemassa asianmukaiset suojatoimenpiteet. Tällainen vaihto olisi sallittava ainoastaan, jos perusoikeuksia ja henkilötietojen luovuttamista koskevia asiaankuuluvia kansallisia ja unionin säännöksiä noudatetaan ja tiedot alun perin saaneet viranomaiset ovat antaneet vaihtoon luvan. Komissiolle olisi ilmoitettava tämän asetuksen nojalla kolmansien maiden kanssa tapahtuvasta tietojenvaihdosta, ja sen olisi laadittava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus aiheesta.
- (33) Kun otetaan huomioon kerättyjen tietojen luonne sekä käteisvarojen kuljettajien ja ilmoittajien oikeutetut odotukset siitä, että näiden henkilötiedot ja näiden unioniin tuomien tai sieltä viemien käteisvarojen arvoa koskevat tiedot käsitellään luottamuksellisina, toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava riittävät takeet sen varmistamiseksi, että virkailijat, joiden on saatava nämä tiedot, noudattavat salassapitovelvollisuutta, ja suojattava tällaisia tietoja riittäväällä tavalla luvattomalta pääsylvä, käytöltä tai tiedoksiannolta. Jollei tässä asetuksessa tai kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä varsinkin oikeudenkäynteihin liittyen, tällaisia tietoja ei tulisi paljastaa ilman tiedot saaneen viranomaisen lupaa.

Tämän asetuksen mukainen tietojen käsittely voi koskea myös henkilötietoja, ja se olisi suoritettava unionin oikeuden mukaisesti. Jäsenvaltioiden ja komission olisi käsiteltävä henkilötietoja ainoastaan sellaisella tavalla, joka on tämän asetuksen tarkoitusten mukainen. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan henkilötietojen keräämiseen, paljastamiseen, lähettämiseen, antamiseen tiedoksi ja muuhun käsittelyyn olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EY) N:o 45/2001 ⁽³⁾ ja (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ säädettyjä vaatimuksia. Tämän asetuksen mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi myös noudatettava yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamista koskevaa perusoikeutta, joka tunnustetaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen 8 artiklassa, ja oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen ja oikeutta henkilötietojen suojaan, jotka tunnustetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä 'perusoikeuskirja') 7 ja 8 artiklassa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/794, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS, 2009/934/YOS, 2009/935/YOS, 2009/936/YOS ja 2009/968/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (34) Jotta rahanpesun selvittelykeskukset voisivat tehdä analyysit ja muiden jäsenvaltioiden viranomaiset valvoa käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta ja panna sen täytäntöön erityisesti sellaisten henkilöiden osalta, jotka ovat aiemmin laiminlyöneet kyseisen velvollisuuden, tämän asetuksen nojalla tehdyissä ilmoituksissa olevat tiedot on tarpeen tallentaa riittävän pitkäksi ajaksi. Jotta rahanpesun selvittelykeskus voi tehokkaasti tehdä analyyskejä ja toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa käteisvaroja koskevaa ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuutta ja panna sen täytäntöön tehokkaasti, tämän asetuksen nojalla tehdyissä ilmoituksissa olevien tietojen säilyttämisaika olisi oltava enintään viisi vuotta ja sitä olisi voitava jatkaa enintään kolmella vuodella sen jälkeen, kun on arvioitu perusteellisesti säilyttämisen jatkamisen tarpeellisuus ja oikeasuhteisuus.
- (35) Vaatimusten noudattamiseen kannustamiseksi ja niiden kiertämisen estämiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön seuraamukset käteisvaroja koskevien ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuuksien noudattamatta jättämiselle. Seuraamuksia olisi sovellettava ainoastaan tämän asetuksen mukaisen käteisvarojen ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuuden laiminlyöntiin, ja niissä ei tulisi ottaa huomioon käteisvarojen mahdollista yhteyttä rikolliseen toimintaan, joka saattaa antaa aihetta toteuttaa tämän asetuksen soveltamisalaa kuulumattomia lisätutkimuksia ja -toimenpiteitä. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, eikä niiden tulisi ylittää sitä, mikä on tarpeen vaatimusten noudattamiseen kannustamiseksi. Jäsenvaltioiden asettamilla seuraamuksilla olisi oltava koko unionissa vastaava pelotevaikutus tämän asetuksen rikkomisesta.
- (36) Vaikka useimmat jäsenvaltiot käyttävät jo yhdenmukaistettua ilmoituslomaketta eli EU:n käteisrahailmoituslomaketta (EU-CDF) vapaaehtoisesti sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat tarkastuksia yhdenmukaisesti ja käsittelevät, toimittavat ja analysoivat ilmoitukset tehokkaalla tavalla, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä ilmoituslomakkeen ja tiedonantolomakkeen malli, määrittää yhteisen riskinhallintajärjestelmän arviointiperusteet, vahvistaa tekniset säännöt tietojenvaihdolle ja tietojen toimittamisessa käytettävän lomakkeen malli sekä vahvistaa komissiolle annettavien tilastotietojen toimittamisessa käytettävät säännöt ja muoto. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ⁽¹⁾.
- (37) Jotta voidaan parantaa nykytilannetta, jossa tilastotietoja on saatavilla rajoitetusti ja jossa on vain joitakin viitteitä siitä, missä määrin rikolliset salakuljettavat käteisvaroja unionin ulkorajojen yli, olisi aloitettava tehokkaampi yhteistyö vaihtamalla tietoja toimivaltaisten viranomaisten välillä ja komission kanssa. Jotta varmistetaan, että tämä tietojenvaihto on tehokasta ja vaikuttavaa, komission olisi tarkasteltava, onko luotu järjestelmä tarkoituksenmukainen vai onko nopealle ja suoralle tietojenvaihdolle olemassa esteitä. Komission olisi lisäksi julkaistava tilastotiedot verkkosivustollaan.
- (38) Jotta kansainvälisten standardien, kuten rahanpesun vastaisen toimintaryhmän antamien standardien, tulevat muutokset voidaan ottaa nopeasti huomioon tai jotta voidaan puuttua tämän asetuksen kiertämiseen, joka tapahtuu erittäin likvidejä arvon säilyttäjinä käytettäviä hyödykkeitä tai ennalta maksettuja kortteja käyttäen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädöksiä tämän asetuksen liitteen I muuttamisesta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegeoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegeoituja säädöksiä.
- (39) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ylikansallisen laajuuden sekä sisämarkkinoiden ja sen perusoikeuksien, jotka voidaan saavuttaa täysimääräisesti vain varmistamalla, ettei unionin ulkorajoja ylittäviä käteisvaroja kohdella liian erilaisella tavalla kansallisen lainsäädännön nojalla, erityispiirteiden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttäen (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (40) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan SEU 6 artiklassa tunnustettuja ja perusoikeuskirjassa, varsinkin sen II osastossa, esitettyjä periaatteita.
- (41) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvontajärjestelmä, joka täydentää direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevaa lainsäädäntökehystä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'käteisvaroilla':
 - i) valuuttaa,
 - ii) siirtokelpoisia haltijamaksuvälineitä,
 - iii) erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettäviä hyödykkeitä,
 - iv) ennalta maksettuja kortteja;
 - b) 'unioniin saapuvalla tai sieltä poistuvalla' saapumista SEUT 355 artiklan soveltamisalan kuulumatonta alueelta kyseisen artiklan soveltamisalaan kuuluvalla alueella tai poistumista mainitun artiklan soveltamisalaan kuuluvalta alueelta;
 - c) 'valuutalla' seteleitä ja kolikkoja, jotka ovat maksuvälineenä liikkeessä tai jotka ovat olleet maksuvälineenä liikkeessä ja jotka voidaan edelleen vaihtaa rahoituslaitoksissa tai keskuspankeissa maksuvälineenä liikkeessä oleviin seteleihin ja kolikoihin;
 - d) 'siirtokelpoisilla haltijamaksuvälineillä' muita välineitä kuin valuuttaa, joiden esittäminen antaa niiden haltijoille oikeuden vaatia rahamäärän ilman, että haltijan tarvitsee todistaa henkilöllisyytensä tai oikeutensa kyseiseen määrään. Kyseisiä välineitä ovat:
 - i) matkasekit; ja
 - ii) sekkit, velkakirjat tai maksumääräykset, jotka ovat joko haltijakohtaisia, allekirjoitettuja mutta ilman maksunsaajan nimeä, rajoituksetta siirrettyjä, fiktiiviselle maksunsaajalle asetettuja tai muuten sellaisessa muodossa, että niiden omistusoikeus siirtyy luovutuksen yhteydessä;
 - e) 'erittäin likvidinä arvon säilyttäjänä käytettävällä hyödykkeellä' liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltua tavaraa, jonka arvon ja määrän välinen suhde on korkea ja joka voidaan helposti muuntaa valuutaksi avoimilla kaupankäyntimarkkinoilla vähäisin transaktiokustannuksin;
 - f) 'ennalta maksetulla kortilla' liitteessä I olevassa 2 kohdassa lueteltua nimeämätöntä korttia, johon tallennetaan rahallista arvoa tai varallisuutta tai jolla mahdollistetaan tällaisen rahallisen arvon tai varallisuuden käyttö, jota voidaan käyttää maksujen suorittamiseksi, tavaroiden tai palvelujen hankkimiseksi tai valuutan lunastamiseksi, jos tällaista korttia ei ole liitetty pankkitiliin;
 - g) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden tulliviranomaisia ja muita viranomaisia, joille jäsenvaltiot ovat antaneet toimivallan soveltaa tätä asetusta;
 - h) 'käteisvarojen kuljettajalla' kaikkia luonnollisia henkilöitä, jotka saapuvat unioniin tai poistuvat sieltä ja kuljettavat käteisvaroja mukanaan, matkatavaroissaan tai kulkuvälineissään;
 - i) 'erillään kulkevilla käteisvaroilla' ilman käteisvarojen kuljettajaa olevan lähetyksen osan muodostavia käteisvaroja;
 - j) 'rikollisella toiminnalla' kaikkia direktiivin (EU) 2015/849 3 artiklan 4 kohdassa lueteltuja toimintoja;
 - k) 'rahanpesun selvittelykeskuksella' jäsenvaltioon direktiivin (EU) 2015/849 32 artiklan täytäntöön panemiseksi perustettua elintä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 15 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteen I muuttamiseksi, jotta otetaan huomioon direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklan 3 ja 4 kohdassa määriteltyjen rahanpesun ja kyseisen direktiivin 1 artiklan 5 kohdassa määritellyn terrorismin rahoituksen uudet kehityssuuntaukset tai rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisessä sovellettavat parhaimmat käytänteet ja jotta estetään se, että rikolliset käyttävät erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettäviä hyödykkeitä ja ennalta maksettuja kortteja tämän asetuksen 3 ja 4 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien kiertämiseksi.

3 artikla

Mukana kulkevia käteisvaroja koskeva ilmoitusvelvollisuus

1. Käteisvarojen kuljettajien, joiden mukana on käteisvaroja vähintään 10 000 euron arvosta, on ilmoitettava kyseiset käteisvarat sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka kautta he saapuvat unioniin tai poistuvat sieltä, ja asetettava ne kyseisten viranomaisten saataville tarkastusta varten. Käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta ei katsota täytetyksi, jos annetut tiedot ovat virheelliset tai puutteelliset tai jos käteisvaroja ei ole asetettu saataville tarkastusta varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) käteisvarojen kuljettaja, mukaan lukien täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero;
- b) käteisvarojen omistaja, mukaan lukien omistajana olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai omistajana olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;
- c) jos mahdollista, käteisvarojen aiottu vastaanottaja, mukaan lukien aiottuna vastaanottajana olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai aiottuna vastaanottajana olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;
- d) käteisvarojen laji ja määrä tai arvo;
- e) käteisvarojen taloudellinen alkuperä;
- f) käteisvarojen käyttötarkoitus;
- g) kulkureitti; ja
- h) kulkuväline.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot on annettava kirjallisina tai sähköisesti 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoituslomaketta käyttäen. Ilmoituksen vahvistettu jäljennös toimitetaan pyynnöstä ilmoittajalle.

4 artikla

Erillään kulkevia käteisvaroja koskeva tiedonantovelvollisuus

1. Kun unioniin saapuu tai sieltä poistuu erillään kulkevia käteisvaroja vähintään 10 000 euron arvosta, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, joiden kautta käteisvarat saapuvat tai poistuvat unionista, voivat vaatia tapauksen mukaan joko käteisvarojen lähettäjä tai vastaanottaja tai niiden edustaja antamaan tiedonantoilmoituksen 30 päivän määräajan kuluessa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa käteisvarat haltuun, kunnes lähettäjä tai vastaanottaja tai niiden edustaja antaa tiedonantoilmoituksen. Erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa tiedonantovelvollisuutta ei katsota täytetyksi, jos ilmoitusta ei ole annettu ennen määräajan päättymistä, annetut tiedot ovat virheelliset tai puutteelliset tai käteisvaroja ei ole asetettu saataville tarkastusta varten.

2. Tiedonantoilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) ilmoituksen antaja, mukaan lukien täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero;
- b) käteisvarojen omistaja, mukaan lukien omistajana olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai omistajana olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;

- c) käteisvarojen lähettäjä, mukaan lukien lähettäjänä olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai lähettäjänä olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;
- d) käteisvarojen vastaanottaja tai aiottu vastaanottaja, mukaan lukien vastaanottajana tai aiottuna vastaanottajana olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai vastaanottajana tai aiottuna vastaanottajana olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;
- e) käteisvarojen laji ja määrä tai arvo;
- f) käteisvarojen taloudellinen alkuperä; ja
- g) käteisvarojen käyttötarkoitus.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot on annettava kirjallisina tai sähköisesti 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoituslomaketta käyttäen. Tiedonantoilmoituksen vahvistettu jäljennös toimitetaan pyynnöstä ilmoittajalle.

5 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Edellä 3 artiklassa säädetyn mukana kulkevia käteisvaroja koskevan ilmoitusvelvollisuuden noudattamisen varmentamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet tehdä tarkastuksia luonnollisille henkilöille sekä heidän matkatavaroilleen ja kulkuvälineilleen kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.
2. Edellä 4 artiklassa säädetyn erillään kulkevia käteisvaroja koskevan tiedonantovelvollisuuden täytäntöön panemiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet tehdä tarkastuksia kaikille lähetyksille, säiliöille tai kulkuvälineille, joissa voi olla erillään kulkevia käteisvaroja, kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.
3. Jos 3 artiklan mukaista mukana kulkevia käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta tai 4 artiklan mukaista erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa tiedonantovelvollisuutta ei ole täytetty, toimivaltaisten viranomaisten on laadittava viran puolesta kirjallinen tai sähköinen ilmoitus, jossa on mahdollisuuksien mukaan oltava soveltuvin osin joko 3 artiklan 2 kohdassa tai 4 artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot.
4. Tarkastukset on tehtävä pääasiassa riskianalyysin pohjalta riskien yksilöimiseksi ja arvioimiseksi ja tarvittavien vastatoimenpiteiden kehittämiseksi, ja ne on tehtävä yhteisessä riskinhallintajärjestelmässä 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja arviointiperusteita noudattaen ja ottaen huomioon komission ja rahanpesun selvittelykeskusten direktiivin (EU) 2015/849 puitteissa vahvistamat riskiarvioinnit.
5. Toimivaltaiset viranomaiset käyttävät myös niille tällä artiklalla myönnettyjä valtuuksia 6 artiklaa sovellettaessa.

6 artikla

Raja-arvon alittavat määrät, joiden epäillään olevan yhteydessä rikolliseen toimintaan

1. Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat käteisvarojen kuljettajan, jolla on mukanaan 3 artiklassa tarkoitettun raja-arvon alittava määrä käteisvaroja, ja että on viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, niiden on tallennettava nämä tiedot ja 3 artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot.
2. Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat, että 4 artiklassa tarkoitettun raja-arvon alittava määrä erillään kulkevia käteisvaroja saapuu unioniin tai poistuu sieltä ja että on viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, niiden on tallennettava nämä tiedot ja 4 artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot.

7 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama käteisvarojen väliaikainen haltuunotto

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa käteisvarat väliaikaisesti haltuun hallinnollisella päätöksellä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä noudattaen, jos
 - a) 3 artiklassa säädettyä mukana kulkevia käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta tai 4 artiklassa säädettyä erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa tiedonantovelvollisuutta ei ole täytetty; tai
 - b) on saatu viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan riippumatta niiden määrästä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hallinnolliseen päätökseen on sovellettava tehokasta oikeussuojakeinoa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä noudattaen. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hallinnollisen päätöksen perustelut

- a) henkilölle, jonka edellytetään antavan ilmoitus 3 artiklan mukaisesti tai tiedonantoilmoitus 4 artiklan mukaisesti; tai
- b) henkilölle, jonka edellytetään toimittavan tiedot 6 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti.

3. Väliaikaisen haltuunoton kesto on kansallisen lainsäädännön nojalla ehdottomasti rajoitettava sen pituiseksi kuin toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat määrittääkseen, edellyttävätkö tapauksen olosuhteet haltuunoton jatkamista. Väliaikaisen haltuunoton kesto saa olla enintään 30 päivää. Suoritettuaan perusteellisen arvioinnin väliaikaisen haltuunoton jatkamisen tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää jatkaa väliaikaisen haltuunoton kesto enintään 90 päivään.

Jos käteisvarojen haltuunoton jatkamisesta ei ole tehty päätöstä kyseisen ajan kuluessa tai jos on päätetty, että tapauksen olosuhteet eivät edellytä haltuunoton jatkamista, käteisvarat on viipymättä vapautettava

- a) sille henkilölle, jolta käteisvarat oli väliaikaisesti otettu haltuun 3 tai 4 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa; tai
- b) sille henkilölle, jolta käteisvarat oli väliaikaisesti otettu haltuun 6 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.

8 artikla

Tiedotuskampanjat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unioniin saapuville tai sieltä poistuville henkilöille tai erillään kulkevia käteisvaroja unionista lähteville tai erillään kulkevia käteisvaroja unionissa vastaanottaville henkilöille tiedotetaan heidän tämän asetuksen mukaisista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan, ja jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa kehitettävä asiaankuuluvia kyseisille henkilöille tarkoitettuja tiedotusmateriaaleja.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisiin tiedotuskampanjoihin osoitetaan riittävästi rahoitusta.

9 artikla

Tietojen antaminen rahanpesun selvittelykeskukselle

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tallennettava 3 tai 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan tai 6 artiklan nojalla saadut tiedot ja toimitettava ne sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jossa tiedot on saatu, 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntöjen mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskus vaihtaa tällaisia tietoja muiden jäsenvaltioiden asiaankuuluvien rahanpesun selvittelykeskusten kanssa direktiivin (EU) 2015/849 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 15 työpäivän kuluttua tietojen saantipäivästä.

10 artikla

Tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä ja komission kanssa

1. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava sähköisesti kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:
 - a) 5 artiklan 3 kohdan mukaiset viran puolesta laaditut ilmoitukset;
 - b) 6 artiklan nojalla saadut tiedot;
 - c) 3 tai 4 artiklan nojalla saadut ilmoitukset, kun on viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan;
 - d) anonymisoidut riskitiedot ja riskianalyysin tulokset.
2. Kun on viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, joka voisi vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin, 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava myös komissiolle ja niiden jäsenvaltioiden toimesta, jotka osallistuvat tiiviimpään yhteistyöhön asetuksen (EU) 2017/1939 22 artiklan nojalla, Euroopan syyttäjänvirastolle, kun se on toimivaltainen toimimaan kyseisen asetuksen 22 artiklan nojalla, ja Europolille, kun se on toimivaltainen toimimaan asetuksen (EU) 2016/794 3 artiklan nojalla.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntöjen mukaisesti ja 16 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua lomaketta käyttäen.
4. Edellä 1 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 15 työpäivän kuluttua tietojen saantipäivästä.
5. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut tiedot ja tulokset on toimitettava puolivuositain.

11 artikla

Tietojenvaihto kolmansien maiden kanssa

1. Tätä asetusta sovellettaessa jäsenvaltiot tai komissio voivat toimittaa keskinäisen hallinnollisen avun puiteissa seuraavat tiedot kolmannelle maalle, jos tiedot alun perin saanut toimivaltainen viranomainen antaa tähän kirjallisen luvan ja jos tällainen toimittaminen noudattaa asiaankuuluvaa kansallista lainsäädäntöä ja henkilötietojen luovuttamisesta kolmansiiin maihin koskevaa unionin oikeutta:
 - a) 5 artiklan 3 kohdan mukaiset viran puolesta laaditut ilmoitukset;
 - b) 6 artiklan nojalla saadut tiedot;
 - c) 3 tai 4 artiklan nojalla saadut ilmoitukset, kun käteisvarojen yhteydestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen on viitteitä.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesta tietojen toimittamisesta.

12 artikla

Salassapitovelvollisuus, luottamuksellisuus ja tietosuoja

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan mukaisesti saatujen tietojen tietosuoja.
2. Kaikkien toimivaltaisten viranomaisten saamien tietojen on kuuluttava salassapitovelvollisuuden piiriin.

13 artikla

Henkilötietojen suojaaminen ja säilytysajat

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan nojalla saamiensa henkilötietojen rekisterinpitäjinä.
2. Tämän asetuksen mukaisen henkilötietojen käsittelyn on tapahduttava ainoastaan rikollisen toiminnan estämiseksi ja torjumiseksi.
3. Vain asianmukaisesti valtuutetulla toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöllä voi olla pääsy 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan nojalla saatuihin henkilötietoihin, jotka on suojattava riittävällä tavalla luvatonta pääsyä tai toimittamista vastaan. Jollei 9, 10 ja 11 artiklassa toisin säädetä, tietoja ei voi paljastaa tai toimittaa ilman ne alun perin saaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaista lupaa. Kyseinen lupa ei kuitenkaan ole tarpeen, kun toimivaltaisten viranomaisten on kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla paljastettava tai toimitettava kyseiset tiedot varsinkin oikeudenkäyntien yhteydessä.
4. Toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskuksen on säilytettävä 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan nojalla saadut henkilötiedot viiden vuoden ajan tietojen saantipäivästä. Kyseisen määräajan päätyttyä henkilötiedot on poistettava.
5. Säilyttämisaikaa voidaan jatkaa kerran enintään kolmella lisävuodella, jos
 - a) rahanpesun selvittelykeskus toteaa säilytyksen jatkamisen olevan tarpeen arvioituaan perusteellisesti tällaisen säilytyksen jatkamisen tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta ja todettuaan sen perustelluksi, jotta se voi toteuttaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat tehtävänsä; tai
 - b) toimivaltaiset viranomaiset toteavat säilytyksen jatkamisen olevan tarpeen arvioituaan perusteellisesti tällaisen säilytyksen jatkamisen tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta ja todettuaan sen perustelluksi, jotta ne voivat suorittaa mukana kulkevia käteisvaroja koskevan ilmoitusvelvollisuuden tai erillään kulkevia käteisvaroja koskevan tiedonantovelvollisuuden tehokasta valvontaa koskevat tehtävänsä.

*14 artikla***Seuraamukset**

Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön seuraamukset, joita sovelletaan, jos 3 artiklassa säädettyä mukana kulkevia käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta tai 4 artiklassa säädettyä erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa tiedonantovelvollisuutta ei ole noudatettu. Tällaisten seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

*15 artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 2 päivästä joulukuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 2 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

*16 artikla***Täytäntöönpanosäädökset**

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet toimivaltaisten viranomaisten tekemien tarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi seuraavasti:
 - a) 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ilmoituslomakkeen ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tiedonantolomakkeen mallit;
 - b) 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua yhteisen riskinhallintajärjestelmän arviointiperusteet ja erityisesti riskien arviointiperusteet, standardit ja tarkastusten painopistealueet 10 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla vaihdettujen tietojen, unionin ja kansainvälisen toimintapolitiikan ja parhaiden käytänteiden perusteella;
 - c) asetuksen (EY) N:o 515/97 23 artiklalla perustettua tullitietojärjestelmän kautta tapahtuvan tämän asetuksen 9 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisen tehokkaan tietojenvaihdon tekniset säännöt;
 - d) 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamislomakkeen malli; ja
 - e) säännöt ja malli, joita jäsenvaltioiden on käytettävä ilmoituksia ja rikkomisia koskevien anonymisoitujen tilastotietojen antamiseksi komissiolle 18 artiklan nojalla.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*17 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa käteisvarojen valvontakomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

18 artikla

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevien tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2021:
 - a) toimivaltaisten viranomaisten luettelo;
 - b) tiedot 14 artiklan nojalla käyttöön otetuista seuraamuksista;
 - c) ilmoituksia, tarkastuksia ja rikkomisia koskevat anonymisoidut tilastotiedot 16 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua lomaketta käyttäen.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista myöhemmistä muutoksista 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin viimeistään kuukauden kuluttua kyseisten muutosten voimaantulosta.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tiedot on annettava komissiolle vähintään kuuden kuukauden välein.
3. Komissio asettaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot ja mahdolliset 2 kohdan nojalla kyseisiin tietoihin myöhemmin tehdyt muutokset kaikkien muiden jäsenvaltioiden saataville.
4. Komissio julkaisee 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot ja mahdolliset 2 kohdan nojalla kyseisiin tietoihin myöhemmin tehdyt muutokset vuosittain verkkosivustollaan ja tiedottaa käyttäjille selkeästi unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta.

19 artikla

Arviointi

1. Komissio antaa jäsenvaltioilta säännöllisesti saatujen tietojen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 3 päivänä joulukuuta 2021 ja sen jälkeen joka viides vuosi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa arvioidaan erityisesti:

 - a) olisiko muita varoja sisällytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan;
 - b) onko erillään kulkevia käteisvaroja koskeva tiedonantomenettely tehokas;
 - c) olisiko erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa raja-arvoa tarkistettava;
 - d) ovatko 9 ja 10 artiklan mukaiset tietovirrat ja erityisesti tullitietojärjestelmän käyttö tehokkaita vai onko olemassa esteitä nopealle ja suoralle yhteensopivien ja vertailukelpoisten tietojen vaihdolle toimivaltaisten viranomaisten välillä ja rahanpesun selvittelykeskusten kanssa; ja
 - e) ovatko jäsenvaltioiden käyttöön ottamat seuraamukset tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sekä yhteensopivia Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa ja onko niillä kaikkialla unionissa vastaava pelotevaikutus tämän asetuksen rikkomisesta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on esitettävä mahdollisuuksien mukaan
 - a) jäsenvaltioilta saadut kootut tiedot käteisvaroista, jotka ovat yhteydessä rikolliseen toimintaan, joka vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin; ja
 - b) tiedot kolmansien maiden kanssa toteutettavasta tietojenvaihdosta.

20 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1889/2005.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*21 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 3 päivästä kesäkuuta 2021. Sen 15 artiklaa sovelletaan kuitenkin 2 päivästä joulukuuta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä lokakuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

LIITE I

Erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet ja ennalta maksetut kortit, joita pidetään käteisvaroina 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii ja iv alakohdan mukaisesti

1. Erittäin likvidit arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet:
 - a) kolikot, joiden kultapitoisuus on vähintään 90 prosenttia; ja
 - b) arvometalli esim. tankoina, kimpaleina tai harkkoina, joiden kultapitoisuus on vähintään 99,5 prosenttia.
 2. Ennalta maksetut kortit: P.M.
-

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1889/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
—	4 artikla
4 artiklan 1 kohta	5 artikla
5 artiklan 2 kohta	6 artikla
4 artiklan 2 kohta	7 artikla
—	8 artikla
5 artiklan 1 kohta	9 artikla
6 artikla	10 artikla
7 artikla	11 artikla
8 artikla	12 artikla
—	13 artikla
9 artikla	14 artikla
—	15 artikla
—	16 artikla
—	17 artikla
—	18 artikla
10 artikla	19 artikla
—	20 artikla
11 artikla	21 artikla
—	Liite I
—	Liite II